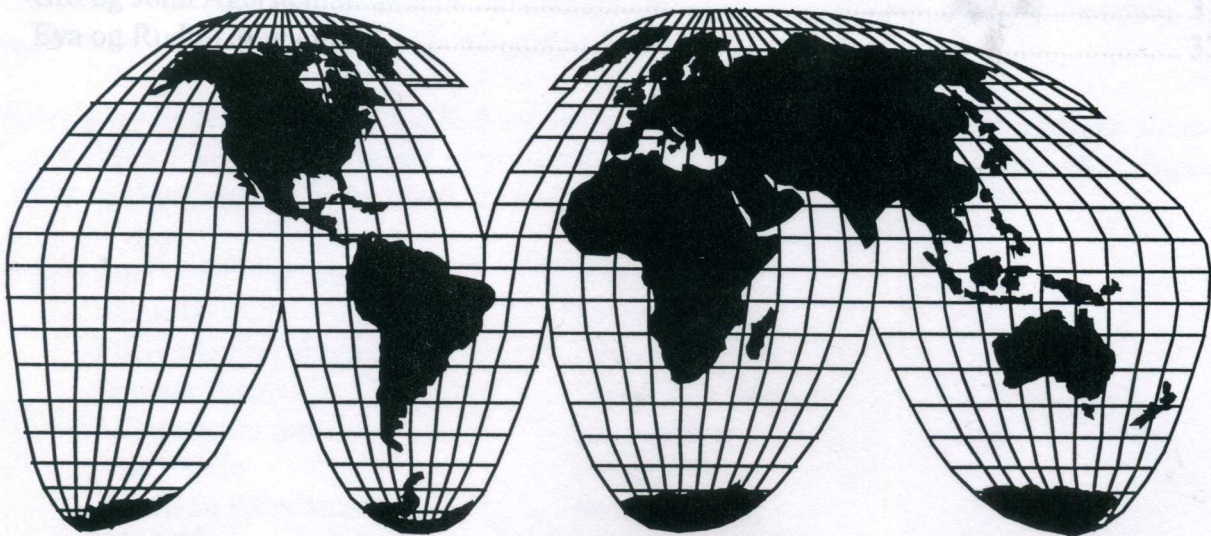


Innhold

Rapport Latin-Amerika

Innhold	2
Årsrapport 1997	3
Program	5
Misjonærene	6
Argentina	8
En hilset fra Salta-området	8
BOLIVIA	9
Børnebyen «NYTT HÅP» Cochabamba	9
La Paz	10
HONDURAS	12
Lisbeth og Mario	12
NICARAGUA	13
Juzo	13
PARAGUAY	17
Ländel	17
Fri skolen Villa	17
Pascualden	18
Kitty og Knut	19
Pedro	20
Hog	22
C.D. prosjektet	23
Aina og Oscar Delgado	24
Inger Johanne og Inge Bjørnevoll	24
Internatet for norske skoler	27
PERU	29
Ländel	29
Gro og John	31
Eva og P	33

Halden 17. - 19. april 1998



Årsrapport 1997

I 1997 har PYM hatt misjonærer i Argentina, Paraguay, Bolivia, Brasil, Peru, Chile, Honduras og Nicaragua. Ca. 50 misjonærer/misjonsarbeidere har vært ute på feltet dette året hvor alle har gjort en stor innsats for å formidle evangeliet videre til mennesker i Sør- og Mellom-Amerika. Det meldes om at mennesker har blitt frelst, mange har blitt døpt, kirker har blitt innviet og de nasjonale tar mer og mer ansvar for virksomheten i sitt eget land.

Utenom det vanlige underholdet har det ikke vært ekstraordinære midler til fordeling dette året.

Omtrent halvparten av misjonærstaben virker i Paraguay. I februar 97 hadde de temadager hvor de stilte spørsmålet: "Norsk pinsemisjon i Paraguay - Hvor er vi, hvor går vi"? Et interessant dokument til debatt både ute og hjemme. Dette vil bli jobbet videre med og vil også få positive konsekvenser for misjonærer i andre land i Latin-Amerika. Innspillet førte bl. a. til en strategidag for Paraguay den 23. august 97. I Paraguay har indianerne etablert en egen menighet, vi får derfor både Filadelfia Ypacarai og Filadelfia Indigina å forholde oss til.

Feltutvalget har hatt 5 vanlige møter, et forberedende møte for misjonskonferansen hvor Roger Samuelsen og Jørgen Cloumann stilte for FU og Strategidagen for Paraguay i august. Fra 1998 blir også internatforeldrene skolestyrets ansvar. Nye godkjente satser for misjonærene har fått en egen post: "Skole og internatkostnader". Det har vært et tilbakevendende problem å få menigheter til å se behovet for og støtte denne virksomheten. Vi ønsker å legge til rette for at yngre misjonærpar kan reise ut uten at barna skal være noen hindring.

Det ble avholdt misjonskonferanse i Betesda, Heddal. Mottoet var: "Latin-Amerika Fremdeles en utfordring!" Konferansen hadde et inspirerende innhold. Ramón Estigarribia, lederen for Filadelfia Ypacarai, deltok til stor velsignelse. Internett-overføringen mellom Paraguay og konferansen var en ny milepæl når det gjelder kommunikasjon.

Solveig og Roger Samuelsen ble bedt av den svenske pinsemisjonen å hjelpe til på en skole i Santa Cruse i Bolivia. Alt la seg greit til rette og de kjente fred for å ta denne utfordringen. Det er også grunnen til at det ble skifte av feltsekretær i perioden.

Feltutvalget i 1997 har bestått av:

Saron Grorud	Svenn O Larsen
Filadelfia Sarpsborg	Astrid Johansen
Betania Tønsberg	Doris Strømsnes
Lillehammer pm	Knut Stuksrud
Salem Oslo	Morgan Wåle
Filadelfia Kristiansand	Irene Stenberg
Filadelfia Eydehavn	Per E Andersen
Salen Halden	Roger Samuelsen (senere Tore Lie)
Betesda Heddal	Jørgen Cloumann

Felleskasserer er Anders Aasland fra Betel, Vestfossen. Fra administrasjonen i PYM har generalsekretær Reinert O. Innvær og senere konst. generalsekretær Helge Bjørklund møtt.

Undertegnede vil takke alle misjonærene og misjonsarbeiderne som har tjent Herren ute på feltet i det året vi har lagt bak oss. Samtidig husker vi på de av misjonærene som er hjemme for å hvile - det er dere vel unt og Gud velsigne dere all. Takken går også til alle menigheter som trofast har stått bak sine misjonærer, til PYM som legger til rette, deltar på FU-møtene og er rådgivere i mange vanskelige saker. Til sist takker jeg alle utvalgets representanter for en god jobb og et godt samarbeid.

Når jeg skriver disse linjer kan jeg ikke unngå å tenke på de misjonærene som på grunn av alder eller sykdom har måttet reise hjem. Det arbeidet den enkelte har gjort står det stor respekt av og det er én som ikke glemmer den tjenesten dere har utført for Herren. Takk for den helhjertede innsatsen dere har lagt ned i Latin-Amerika på forskjellige steder - Gud velsigne dere alle.

Må Gud velsigne arbeidet som utføres i dag av de nasjonale og av misjonærer/misjonsarbeidere.

Jørgen Cloumann
feltsekretær

Misjonærene

MENIGHET	LAND	MISJONÆR	ADRESSE
Salen, Halden	Honduras	Lisbeth og Mario Fumero	Apartado 20, Tegucigalpa D.C., HONDURAS C.A.
	Paraguay	Kitty og Knut Asplund	Casilla 1890, Asuncion, PARAGUAY
Salemkirken, Oslo	Peru	Gro og John Agersten	Apartado 623, Serpost, Piura, PERU
	Brasil	Elisabeth og David Axell	Horfanato "Esperanza da Gloria" Caxia Postal 06 Porto Xavier CEP 98995, BRASIL
	Paraguay	Aina og Oscar Delgado	Casilla 2612, Asuncion, PARAGUAY
	Paraguay	Lourdes og Lars Morgan Førland	Casilla 2612, Asuncion, PARAGUAY
	Chile	Else og Claudio Navarro	Casilla 170, Villa Alemana, CHILE
Filadelfia, Kristiansand	Peru	Liv Haug	Apartado 12, La Merced, Chanchamayo, PERU
	Nicaragua	Tor Inge Andersen	Apartado 44, Jinotepe Carax, NICARAGUA
	Argentina	Else Palma Johannesen	
Betania, Tønsberg	Bolivia	Marita og Erling Andreassen	Casilla 3360, Cochabamba, BOLIVIA
Tabernaklet, Bergen	Paraguay	Inger Johanne og Inge Bjørnevoll	Casilla de Correo 23, 3300 Cnel. Oviedo, PARAGUAY
	Paraguay	Tom Georg Bu	
Filadelfia, Sarpsborg	Paraguay	Norma og Levi Iversen	C.C. 1559, Asuncion, PARAGUAY
Filadelfia, Vestmarka	Brasil	Ruth Johansson	C.P. 500, 64 000 Teresina PI, BRASIL
Filadelfia, Vennesla	Paraguay	Luisa og Kjell Kvarstein	Casilla 2832, Asuncion, PARAGUAY
Lista PM, Vanse	Brasil/ Paraguay	Nilda og Arild Pettersen	Caixa Postal 4, Ponta Pora MS, CEP 79900 000, BRASIL
Salem, Skudeneshavn	Brasil/ Paraguay	Kjellaug Palma Sjølund	C.P. 784 Foz do Iguazu Parana, CEP 85890, BRASIL
Betesda, Heddal	Paraguay	Sheila og Olav Skretting	Casilla 2005, Asuncion, PARAGUAY
Salen, Lørenskog	Paraguay	Hanne Førland Steger	Casilla 1559, Asuncion,

MENIGHET	LAND	MISJONÆR	ADRESSE
			PARAGUAY
Klippen, Jørpeland	Bolivia	Ingrid og Reidar Vatne	Casilla 3360, Cochabamba, BOLIVIA
Filadelfia, Alta	Peru	Eva og Rudolf Willhelm	Apartado 52 I.L.V., Pucallpa, PERU
Klippen, Sandnes	Paraguay	Gunvor og Ingvald Skretting	Casilla 2005, Asuncion, PARAGUAY
Bø pm	Argentina	Tamara og Natanael Draganchuck	Casilla de Correo no 31, 4560 Tartagal, Salta, ARGENTINA
Saron, Grorud?	Nicaragua	Britt og Birger Sandli	
Tabernaklet, Haugesund?	Nicaragua	Hanne Miriam Andersen	Se Filadelfia, Kristiansand
Misjonsforbundet	Paraguay	Hilde og Ole Kristian Gundersen	
Ingen norsk pm	Bolivia	Solveig og Roger Samuelsen	Colegio Buenas Nuevas, Casilla 3840, Santa Cruz, BOLIVIA
	Argentina	Evelyn Draganchuck	Casilla de Correo no 31, 4560 Tartagal, Salta, ARGENTINA
Salem, Ullerøy	Bolivia	Eva Adolfsen	Casilla 12020, La Pax, BOLIVIA
Salem, Lørenskog	Paraguay	Jorunn Førland	Reise i 98
Salemkirken, Oslo	Paraguay	Lars Førland	Reise i 98

menneskene flytter til byene på grunn av jobb, skoler og andre ting. Her er dørene åpne for nye misjonærer som følger Guds kall til de stedene av verden.

Vi vil takke dere alle som på en eller annen måte har deltatt i arbeidet for vårt land, for alt det dere har gjort og det dere fortsetter å gjøre for oss. Vi sender en stor hilsen til alle misjonærene som deltar i konferansen og som skal besøke vårt land.

Deres i Herren

Martha og "Tito" Juan Jose Rosalito
Tamara og Natanael Draganchuck

PARAGUAY

Landet

Corazon de America - Sør-Amerikas hjerte, er delt opp i to regioner av Paraguay elven. Flesteparten av de 4.964.000 innbygere (1996) bor øst for Rio Paraguay kalt "La region oriental". Gjennomsnittsalderen er på 20,2 år (i Norge 36 år) m.a.o. et land med mange unge mennesker.

Eksport utgjør bl.a. bomul 32,45%, soya mel 24,1%, trevirke 7,5%, vegetarisk olje 7,0%, kjøtt 5,9% tobakk 0,8% m.m. (1995). Hele 7,9% av befolkningen kan enda ikke lese og skrive.

I landet er 92,9% katolikker mens andre "religioner" fyller ut de resterende 7,1%. Gjenfødte kristne har prosentvis i flere år utgjort rundt 3%, men i de senere år har dette begynt å forandre seg i positiv retning. Det er større åpenhet for de evangeliske kristne. Ganske ofte blir nå også pastorer og kristne ledere innvitert til debatt programmer både i TV og radio. Før var dette som oftest begrenset til katolske ledere.

Politisk er 1998 et meget spennende år for Paraguay. Presidentperioden for den første demokratisk valgte presidenten går ut i år, og det er valg i mai. I fjor var det ganske "spent" med rykter om kupp etc.

BE for Paraguay!!!

Fra sonen Villa Ygatimi

1997 var et spennende år for vår del på mange måter. Enda et år der en fikk oppleve Herrens velsignelse og beskyttelse på så mange forskjellige måter. Pga. at den økonomiske situasjonen her ute bare blir verre for de fleste, så har konsekvensen blitt, at det har blitt mye mer innbrudd, overfall osv. Menigheten i Villa Ygatimi ble også et offer for et innbrudd, hvor forsterkeren og kassettpilleren ble stjålet. Flere av vennene i menigheten har også blitt frastjålet bl.a. sykler, klær og husdyr, men Gud har holdt sin hånd over oss all slik at det ikke har blitt lagt hånd på noen. Disse tingene er jo tross alt bare jordiske ting som kan erstattes.

Villa Ygatimi er, for de som ikke vet det, en paraguayerlandssby, som har flere indianerkolonier rundt seg. Arbeidet i denne sonen er derfor på en måte delt opp i to deler; arbeidet blant paraguayerne og arbeidet blant indianerne.

I menigheten i Villa Ygatimi hadde vi en ganske tung tid i begynnelsen av året, men da vennene selv begynte å «lengte» etter mer av Gud, begynte vi å oppleve mer av Herrens

velsignelse blant oss. Flere ble frelst! Først kom en ung mor, så kom yngste sønnen til en av de trofaste eldre i menigheten, så kom et ungt ektepar, og i ettertid kom to av hans kamerater og tok imot Jesus som sin Frelser. Ja, Gud er i sannhet en bønnhørende Gud! Amen. Og vi gleder oss over disse nye vennene som er kommet til og vi har tro for at høstens Herre vil kalle på enda flere. Ellers hadde vi flere høytidsstunder i Villa den 24. desember der 8 av vennene gikk dåpens vei og på ettermiddagen ble det bryllup!

Også begge bibelskoleelevene våre, Salustiano Martinez og Vuenaventura Sales har fullført sitt første år på bibelskolen i Asuncion. Og vi gleder oss over at de begge skal få fullføre bibelskolen neste år. De er begge indianere og har i ferien vært aktivt med i det evangeliske arbeidet.

Når det gjelder arbeidet blant indianerene, så hadde vi før kun konsentrert oss om arbeidet i Itanarami. Dette endret seg i 1997. Vi følte det riktig å gå til en annen indianerkoloni som heter Kaaguy Porã Poty. Dette er en helt nydannet koloni, og vi har opplevd at Herren har vært med og åpnet dørene slik at vi har fått lov til å ha møter hos dem, og 7 venner er blitt frelst. Gud være takk! Vi har i denne kolonien ønske om å hjelpe dem med en skole som skal bli kombinert kirke. I dag har vi fått satt opp et reisverk i jern med tak, men mangler dessverre fortsatt midler til å få begynne å sette opp vegger og det som trengs videre. Men, vi har tro for at vi skal få bygget dette kombinerte skole/kirkebygget til dem, for behovet er så absolutt tilstede.

Også iblant våre venner i Ache kolonien opplever de en rik tid der flere av de nyfrelste har gått dåpens vei. Og her har våre venner nettopp blitt ferdige med et nydelig kirkebygg som de alene har stått ansvarlig for. Flott hva! Det er alltid rikt å besøke dem og vi gleder oss sammen med dem over at Guds verk går fram!

Ønsker tilslutt å takke deg, den enkelte bror og søster for året som har gått, takk for at dere står med oss i bønn og må vår kjære Herre og Mester velsigne dere rikt tilbake. Vil hilse dere med Rom.8.28: «For vi vet at alle ting samvirker til det gode for dem som elsker Gud, dem som etter Hans råd er kalt.»

Beste hilsen; deres venner i Paraguay!

Sheila og Olav,

Cecilie, Ole Andre, Gunn Elizabeth & Ingelin Skretting.

Paso Cadena Asplund

Når dette leses hjemme under konferansen er det 40 år siden Bergljot Nordmoen Norheim, fra Ljørdalen i Trysil, Ruth Kjellås fra Trøgstad og Gunvor Johansen Iversen fra Sarpsborg banet seg vei frem til Paso Cadena, ledet av den Hellige Ånd. Dette, at disse tre søstrene lot seg lede slik, har ført til mye velsignelse til det paraguayske folk, og til indianerbefolkningen i særdeleshet. De startet på noe, som fortsetter å vokse, og som vil fortsette slik, inntil Jesus kommer.

Året 1997 har på alle måter vært preget av stor aktivitet. Det NORAD-støttede prosjektet til helsesektoren og skolesektoren ble avsluttet. Og ansvaret for skole og klinikk er overtatt av indianerene selv.

Skolen hadde inneværende år også to klasser på ungdomstrinnet. Det ble undervist til og med 8. klasse, med i alt 125 elever.

Foruten dette så begynte en indianer på hjelpepleierutdannelsen, en indianer fortsetter ved lærerskolen og 5 indianerungdommer fortsetter i den videregående skolen i Ypacarai.

Denne langsiktige delen av arbeidet er viktig, med tanke på fremtidens ledere blant indianerene.

Men det er menighetsarbeidet i Paso Cadena som er det mest inspirerende. Her er det liv og begeistring. Dette arbeidet ledes av indianerene selv, med misjonærene som støttespillere. Vi har gjennom dette året opplevd at lederskapet i menigheten, og menigheten som sådan har modnet og blitt mer bevisste i hva de ønsker å gjøre.

Flere fremstøt for å nå ut med evangeliet til nye steder er blitt gjort. Enkelte steder er dørene vidt åpne, andre steder møter vi motstand. Evangelisten vår, Martin, ble forsøkt forgiftet etter å ha besøkt en annen indianerkoloni med møter. Det var medisinnmennene som sto bak dette onde forsøket. Men Gud holdt sin hånd over han, og etter å ha gått hele natten, kom han tilbake til Paso Cadena uten skader.

Husk arbeidet i dine bønner. Det er en kamp mellom lys og mørke, men vi vet at der et lys blir tent, der må mørket vike.

Arbeidet i Paso Cadena har gjennom dette året hatt besøk fra Norge, først av vår misjonskasserer gjennom mange år, Paul Tysland, og siden av Åshild og Jørgen Cloumann fra Heddal. Disse besøkene ble til stor velsignelse både for de nasjonale, og for misjonærene.

Vi takker Gud for det som vi har fått være med på, og vi ser fremover med forventning. Takk for at du fortsatt husker arbeidet i dine bønner.

Arbeidet på daghjemmet har gått greit hele året og vi har fått velgjetne med mange gaver og Gunvor og Ingvald Skretting.

Kitty og Knut Asplund

I 1997 som tidligere år, har vi arbeidet i Choré og distriktet der. De fleste vi arbeider sammen med er meget fattige, så mange ganger er det vanskelig å vite hvor man skal ta penger fra for å dekke behovene. En del av vennene har åker, men det er for det meste bare nok til eget forbruk. Det lille de klarer å selge får de veldig lite for. Når det gjelder lønn til pastor og evangelister, blir det heller lite. **Arbeidet i distriktet rundt Choré er derfor fremdeles avhengig av hjelp fra Norge!**

Skolen vår!

På utposten i Nuclear Uno har vi med hjelp i fra Norge, fått reist en kirke - den gamle var falleferdig. Den 19. juli var det innvielse, og på ettermiddagen var det vielse av 3 par. Det synes vi var en god begynnelse, særlig med tanke på at 2 av parene hadde vært samboere i flere år. To uker senere ble disse døpt sammen med flere unge - tilsammen 10 venner.

Vel 2 måneder senere gikk det en tornado over Nuclear Uno, som tok halve taket på den nye kirken og ødela taket til forstander Terecio også. Men ved hjelp fra venner i Norge, er taket på plass igjen og i tillegg ble lokalet malt på nytt innvendig.

På utposten Cocuera er det fremgang, flere er blitt frelst og døpt. Der er det også startet med å bygge kirke, den gamle var altfor liten, også den med hjelp fra Norge.

Ved siden av arbeidet der oppe, har vi vært med og undervist noen steder her i den sentrale sonen. Vi er også med i styret i senteret for rusmissbrukere i Atyra. Dette året er det også innvilget støtte i fra NORAD, noe som vil lette arbeidet for Kjell Kvarstein, prosjektleder, og Ovidio Perez, daglig leder. Flere av tidligere beboere er blitt rusfrie og frelst i dag og lever et meningsfylt liv, takket være deres innsats.

Til slutt vil vi takke for forbønn og støtte, med ønske om Guds velsignelse!

Kjærlig hilsen Kitty og Knut Asplund.

Pedro Juan Caballero

Dette året begynte med mange tøffe tak for oss. Etter de første 4 månedene som vi fikk i 1996 her ute i Paraguay, hadde vi store forventninger til 1997. Når vi gjør en evaluering for dette året, er det mange ting som har blitt oppfylt og andre ting som vi enda venter på.

Arbeidet på daghjemmet har gått greit hele året og vi har blitt velsignet med mange gaver og donasjoner. Og når vi skal nasjonalisere en institusjon som daghjemmet, er det viktig for oss å få signaler fra omgivelsene omkring daghjemmet at det er mulig å gjennomføre dette.

Jesse, som har vært på daghjemmet siden starten, han er nå 13 år og har nå gitt sitt liv til Jesus som den første frukt av arbeidet her.

Vårt helsearbeid

Edellig fikk vi igang helsearbeidet på en mer organisert måte dette året. Vi har fått en avtale med en sykepleier, som kommer en til to ganger i uken og har kontroll av gravide, og tar også bløttprøver som vi sender til hovedstaden for analysering. Utover dette tar jeg og Nilda oss av vanlig førstehjelp. Vi har også klart å få tak i en god del medisiner som vi selger til halv pris. Vi har også vaksinert alle barna på daghjemmet og nærmiljøet.

Skolen vår!



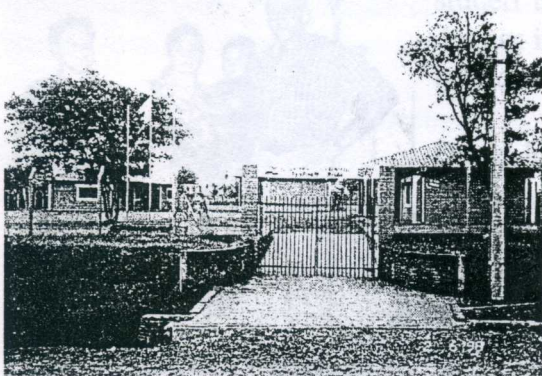
Figur 4 Avslutningen forskolen

har både lært å skrive og lese. Dette har ført til at vi har fått mange problembarn som ikke klarer å avansere i den nasjonale skolen. Men med Guds hjelp viser det seg at de ikke har så mye problemer etter at de får hjelp av oss. Vi hadde en fin avslutning på skoleåret med folkedans som de hadde trent på i lang tid. Og alle hadde laget fine drakter som de opptrådte i. Vi ser det som veldig viktig at de får med seg noe av sin egen kultur. Etter det var det utdeling av vitnesbyrd og en liten fest helt til slutt.

I februar begynte vi å ta inn barn til forskolen, meningen var at vi skulle ha en klasse, men det var så mange barn som ville begynne at vi måtte dele klassen i to med 20 elever i hver.

Det var jo en seier at vi fikk en lærerlønn fra myndighetene slik at det ikke ble så vanskelig økonomisk for oss. Forskolen vår har fungert bra dette året, og det er blitt kjent i byen at elevene har uvanlig stor fremgang. Vi har hatt elever som ikke har klart å pasere fra første til andre klasse, som har gått forskolen hos oss, og som

Barnehagen



Figur 5 Barnehjemmet

fra Guds ord hver dag.

Mannen til vår lærerinne som arbeider som assistent og alt muligmann tar seg av de minste barna når det er skoletid fra 0800 til 1100. Jeg og Nilda er da med over alt hvor det trengs en hånd.

Men vi prøver å delegere ansvar over på de nasjonale i den utstrekning det er mulig. Vi har til tider hatt opp i 70 barn med forskolen og da blir det et hardt arbeidspress på fire arbeidere.

Det er en del av dem som er på forskolen som er hele dagen på daghjemmet. Disse får undervisning

Jose, som har vært på daghjemmet siden starten, han er nå 13 år og har nå gitt sitt liv til Jesus som den første frukt av arbeidet her.

Vårt helsearbeid

Endelig fikk vi igang helsearbeidet på en mer organisert måte dette året. Vi har fått en avtale med en sykepleier som kommer en til to ganger i uken og har kontroll av gravide, og tar også kreftprøver som vi sender til hovedstaden for analysering. Utover dette tar jeg og Nilda oss av vanlig førstehjelp. Vi har også klart å få tak i en god del medisiner som vi selger til halv pris. Vi har også vaksinert alle barna på daghjemmet og nærmiljøet.

Vi klarte også dette året å få tannbehandling av alle barna på daghjemmet og så kom tannlegen ut hit og holdt forebyggende seminar for foreldre og barn.

Arbeidet med å spre evangeliet

Vårt engasjement utenfor daghjemmet for å evangelisere har vært begrenset dette året for vi har hatt så mye å stå i på daghjemmet. Jeg har hatt delvis ansvaret for utposten her i San Ramon. Utover dette ledet Herren oss inn til en indianerkoloni hvor det var noen frelste, men det var stor fattigdom blant dem. Det kom da til meg **at vi ikke skal se på at en bror eller søster lider nød**. Vi fikk da samlet inn en god del klær og matvarer som vi dro med til kolonien, slik begynte et arbeid som vi jobber med fremdeles. Vi fikk en fin åpning da en kvinne ble momentant helbredet av bekkenløsning. Siden har det skjedd mange helbredelser. Vi har møter i kolonien hver 14. dag. Dersom vi ikke kommer på dagen, kommer de opp til Pedro Juan Caballero og spør etter oss.

Så tørsten etter Guds ord er stor blant dem. Vi prøver å motivere de som er frelst til å vinne andre. Jeg prøver så godt jeg kan ved hjelp av Den helige Ånd å forkynne Ordet og min kone Nilda tolker til guarani og det har fungert fint ved Guds hjelp.

TIL SLUTT



Figur 6 Familien Pettersen

I familien Pettersen har det vært et hektisk år. Nilda har studert til jordmor ved siden av arbeidet på daghjemmet, så det har ikke vært fritidsproblemer for henne. Hun mener å få bruk for denne utdannelsen i vårt videre arbeid for Herren.

David har gått på den norske skolen i Caacupe og det har gått bra, men det tar på å ha han så langt borte fra oss.

Grethe Marita har gått på forskolen her på daghjemmet og trives bra med det. Minsteman, Jonathan Birger, har vært i barnehagen og trives svært godt, etter et lite sjokk med språket, da vi kom ut.

Vi er ved godt mot og håper ved Guds hjelp at vi får fin fremgang dette året vi er begynt på også.

Med vennlig hilsen Nilda og Arild Pettersen.

Hogar Norma

Det har vært et begivenhetsrikt år på Hogar Norma med store forandringer når det gjelder administrasjonen. I mai overtok et nasjonalt ektepar fra menigheten i Ypacarai, Mirna og Vidal Alcaraz, bestyreransvaret for hjemmet. De hadde da siden januar arbeidet sammen med

Lourdes og Lars Morgan Førland. Dette ble markert med en høytidsstund i menigheten hvor det nye bestyrerparet ble bedt for. I august ble eiendommen overført til den nasjonale Filadelfia-menigheten som nå står som eier av Hogar Norma.

I februar ble Hogar Norma-familien forøket med ei lita indianerjente på 7 år som er funksjonshemmet. Det er meningen hun skal være på hjemmet i en begrenset tid til rehabilitering. Pr. dato er det 14 funksjonshemmede barn og unge, hvorav de fleste er foreldreløse. Av disse er sju rullestolbrukere og fire må mates. Vi takker Gud for Hans trofasthet og omsorg også dette året, både når det gjelder helsa til beboerne og ved å gi styrke til de som arbeider der hver dag og ikke minst når det gjelder den økonomiske siden. Vi kan se tilbake på et år hvor vi vet at Hans hånd har beskyttet oss.

C.B.R. - prosjektet.

1997 var det siste kontraktåret med NORAD/BN, men det ble sendt en søknad om å få forlenget prosjektet i 3 år til, dette på grunn av at prosjektet er midt oppe i en nasjonaliseringsprosess. Søknaden ble innvilget. Dette året har et interimstyre for prosjektet fungert, bestående av representanter fra Mision Norma og den nasjonale Filadelfia-menigheten pluss en foreldrerepresentant. Fra og med i år eies prosjektet av den nasjonale menigheten, og de skal velge styre og ansette nasjonal koordinator.

Aktivitetene i prosjektet har fortsatt som i tidligere år. Fagteamet har jobbet med de frivillige arbeiderne (promotorene) samt vært på hjemmebesøk hos de funksjonshemmede i lokalsamfunnet. Pr.1.1.98 er det registrert 70 funksjonshemmede mellom 0-25 år. Promotorene har vært aktive i de forskjellige aktivitetene som har vært arrangert.

TELETON 97 - Innsamlingsaksjonen ble i år også gjennomført med gode resultater. Hele byen Ypacarai ble engasjert, og innsamlingsmålet var 100.000 no.kr. Sluttsummen ble på 90.000 no.kr, midler som blir delt mellom C.B.R.-prosjektet og Hogar Norma. Vi takker Gud for dette. Landet er i en økonomisk krise, og vi ser på denne innsamlingen som virkelig en gave fra Gud.

Vi ønsker dere alle Guds velsignelse og takker for fortsatt forbønn!

Mirna og Vidal Alcaraz

Lourdes og Lars Morgan Førland

Hanne og Reinaldo Steger

Aina og Oscar Delgado

Vi har i 1998 vært bosatt i Ypacarai, og vårt virke har hovedsaklig vært på følgende områder:

Evangelisering

Evangeliseringsteamet "Impacto Evangelistico Ano 2000" som ble startet opp i 1996 har vært i stadig aktivitet dette året. Oscar har hatt hovedansvaret for dette arbeidet sammen med evangelisten Rosi Ocampos. Teamet har bestått av ungdommer fra Caacupe - Ypacarai - området. Til sammen 17 steder fikk besøk av teamet, en del i lokalområdet, men flere steder ligger fra en 20 til 50 mil fra oss. Det er lokalmenigheter som legger opp møteserier og ber Impacto om hjelp. Et konkret resultat av teamets arbeid er at det nå er startet virksomhet i Mbocayaty, et sted hvor det ikke finnes en evangelisk menighet. Dette er et direkte svar på trofaste venners mangeårige bønn for dette stedet. Teamet disponerer et rom i Caacupe hvor det er dannet et litteratursenter som man håper å kunne utvide etterhvert, med bibeldeler og traktater. Dette arbeidet bæres oppe av frivillige gaver, noen menigheter gir et månedlig offer, noen enkeltpersoner har lovet seg for en månedlig sum. Men behovene er store, så vi har tro til Gud at Han skal i enda større grad velsigne arbeidet økonomisk.

Hovedmålet med Impacto er evangelisering, og dette året vil teamet satse på å nå enda mer ut til ufrelste, men en like viktig oppgave er fostring av medlemmene i teamet. Noen av de som var med i 1997 er i dag aktive i sine lokalmenigheter. To av dem går på bibelskolen. Målet er at tiden i Impacto skal gjøre dem til disipler og bevisste kristne med et sterkt ønske om å tjene Gud.

Skoleteam

Aina har vært med i et skoleteam ut i fra menigheten i Ypacarai som har besøkt skoler i området på ungdoms- og videregående nivå. Vi tar opp aktuelle emner som rusmidler, sex, selvbilde, etc. og ofte vises en video som tar opp samme emner. Målet er langsiktig - å gi elevene en kristen innfallsvinkel til aktuelle problemer og etterhvert nå dem med evangeliet. Dette er et arbeid som kan utvides mye mer - det er bare tid og menneskelige ressurser det kommer an på. Skolene er svært positive. Vi besøkte jevnlig 3 skoler i 1997.

Institusjonsbygging og organisasjonsutvikling.

Aina er ansatt i halv stilling med NORAD- støtte for å lede dette prosjektet i Filadelfia - menigheten. I forbindelse med den nasjonaliseringsprosess som menighetene er inne i når det gjelder de sosiale prosjektene, er det holdt kurs for nøkkelpersoner innen menighetene og prosjektene hvor ulike administrative emner er blitt behandlet. Ca. 30 personer har deltatt på 4 sentrale kurs + at det har vært holdt 2 lokale kortkurs. Et kontor er opprettet i flukt med lokalet i Ypacarai med støtte fra NORAD. Dette skal etterhvert fungere som et administrativt senter for hele Filadelfia-kirken med dens ulike aktiviteter. Kontoret disponerer fax/telefon, PC, kopieringsmaskin og er dessuten tilknyttet Internett. En sekretær er ansatt. Alt dette letter det administrative arbeidet og ikke minst kommunikasjonen. Prosjektet fortsetter fram til 1999.

Vi har begge vært med i lokalmenigheten i Caacupe - en by med store utfordringer. Flaminio Meza er pastor i menigheten. Det er i dag en stor ungdomsgruppe, mange utfordringer og det merkes at det er en vekkelsesånd i menigheten. Vi tror det er Herrens tid for Caacupe, denne byen som er en katolsk høyborg i Paraguay og hvor det har vært hardt å forkynne evangeliet i mange år. Be for Caacupe!

Gud velsigne dere alle - takk for forbønn!

Hilsen

Aina og Oscar Delgado, Jonathan, Rebecca og Tamara.

Inger Johanne og Inge Bjørnevoll

Lærebokprosjektet

Prosjektet er no inne i sitt andre år som eige prosjekt. Me har 1 fast tilsett og 4 deltidstilsette, utenom oss to i administrasjonen. Hovudtanken med dette arbeidet er å ta vare på og tilretteleggja kulturelt stoff frå Avá-Guarani-stammen for deira eigne skular. Desse indianarane er dei i landet som er komme lengst i kulturopløysinga. Me veit av forskning at folk som misser sin kulturelle identitet ser ut til å oppleva meir alkoholisme og moralsk utgliding, har høgare sjølvmondsprosent, osv. Det er mot denne oppløysinga dette prosjektet vonar å kunne vera til ei lita hjelp.

I fylket Alto Paraná: Det vart starta som ein del av prosjektet i Paso Cadena, og der er me no i første omgang ferdige med innsamling av materiale til kulturelle bøker for skulane. Ei prøvebok/hefte er trykt, og 7 heldt me på å laga til, men i stensilerte utgåver. Slik kan me retta dei før me endeleg trykkjer dei. Der oppe har me og fått med ein del gamle songar ("guau" og "koty'u"), og til desse må me laga kassettar slik at dei unge får med seg melodiane dei gamle hadde.

I fylket Canindejú: Her har me kome i gang i området rundt Curuguaty/Villa Ygatimi, og me reknar med å arbeida der minst eitt år framover. Har fått samla minst like mykje stoff der som me har i Paso Cadena, men mykje er endå på kassettar for nedskrivning.

Ein del av eit fagmiljø: Inge driv framleis med antropologistudiene og har slik kontakt med fagmiljøet som er knytt til indianararkulturar her i landet. Det har gjeve oss mange positive kontaktar i krinsar me elles ikkje ville fått kontakt med. Ein av dei som har hjelpt oss, er antropologen Kim Hill som føreles ved universitetet i New Mexico, USA. Ein annan er den katolske presten, språkforskaren og antropologen Bartomeu Melia. Begge ser me på som uvurderlege "støttespelarar" i eit arbeid som vårt.

Anna indianararbeid

Mellom Ache-indianarane. Her var me inne med hjelp under ein flaum i 1996, og me har til tider vore med og gjeve litt hjelp i 1997 og. No sist i desember då den new-zealandske misjonæren Ken McLean fekk kreftdiagnose, men hadde likevel fred for å gjera ferdig eit hus han hadde lova ein gammal indianar før han reiste heim for operasjon. Ken og kona Tilly reiste heim 14. desember og treng våre forbøner.

Ache-indianarane i Puerto Barra (der Ken og Tilly var) fekk hjelp av Inge og ein babtistpastor for ca. 15 år sidan å starta med birøkt. Dei har framleis 6 kuber. Det siste er no at me har hjelpt dei til å hjelpa ein annan koloni innan stammen for å koma i gang med birøkt og. Vår del av hjelpa var to bikuber og diverse utstyr. Opplæring m.m. av dei nye birøktarane, tok indianarane seg av sjølve.

Mellom mby'a-indianarane. Ein medelev i antropologistudiet - og no ein god ven - har arbeidd med å hjelpe desse i mange år. Før jobba han i fleire prosjekt mellom avá-guarani-indianarar og mby'a-indianarar, men no har han berre vaksenopplæring og undervisning av lærarar. (I alt ca. 15 lærarar). Dei prøver å ha kurs 5 - 6 gonger i året, og me har finansiert ca 1 ½ seminar, samt gjeve dei ein del skulemateriell og frø til å laga grønsakhagar ved skulane sine.

Me har og fått vore med og gjeve skulemateriell til mby'a-born i Sørparaguay. Denne hjelpa er kanalisert gjennom Filadelfiamenighetene i fylka Misiones og Itapúa.

I menighetsarbeidet

Menigheten i Villarica. Me har i dette året vore med i Filadelfia, Villarica, eit arbeid som Gunvor og Josef Iversen grunnla. Sidan juni har me hatt ei helg for månaden bibelundervisning der. Me har (og vil fortsett) støtta menigheten der m.a. med evangelisering. Inge har og hjelpt med kurs og materiell for søndagsskulearbeidarane.

I arbeidet elles: I området der me har reist, har me vore med på forkynning og bibelundervisning der det har høvd slik. Inger har hjelpt fleire søndagsskular og vore med og undervist på kvinnemøte.

Evangeliseringssenteret: Etter oppfordring har me teke opp att dette arbeidet. Me får gratis evangeliseringstraktatar frå mange stader i verda, og som me deler ut sjølve eller gjev vidare til einskildkristne eller venneflokkar. Me har og sal av Biblar, songbøker og har så smått drege i gang att Bibel-Brevskulen.

Sidan september har me hatt ein "bibelkolportør" som har selt mykje Biblar, men og ein del kristne kassetar. Han får dei 30% som t.d. Bibelselskapet gjev oss, men me står for innkjøp og "driftskapital". Bibelkolportøren er leiaren for Filadelfiamenigheten her i Cnel. Oviedo som er ein del av det svensk-danske misjonsarbeidet.

Sist på året starta me opp arbeidet med å få i gang 4 nye evangeliseringssenter for traktatar. I Filadelfiamenigheten i Cnel. Oviedo, Villarica, Encarnación og San Ignacio. Til dette og det andre litteraturarbeidet gav Litteraturfondet oss i desember -97 ei støtte på 20 000 kroner.

"Borna sin dag" i august. Paraguay har "Morsdag", "Farsdag" og "Borna sin dag". På "Borna sin dag" delte me ut 500 bibelske fargebøker til barnehagar og førskule i området her me bur, noko som tydeleg skapte glede både hjå borna og leiarane deira.

Oss sjølve

Me er berre to att av familien her ute no, så det har vore ei stor glede av å hatt fleire av borna på vitjing (jula og nyåret 1996 og 1997). Unni Irene arbeidde 4 månader og på ein heim mennonittane har for gateborn i Asuncion. Ho tok praksis til barnevernsstudiet sitt der.

I februar -97 flytte me til Cnel. Oviedo for å bu nærare området me skulle arbeida i. No, når arbeidet i Paso Cadena er nokolunde avslutta, har me fått invitasjon frå indianarmenigheta i Curuguayområdet til å hjelpa dei med bibelundervisning etc. Me startar derfor nyåret 1998 med flytting til byen Curuguay i fylket Canindejú.

Finansiering av arbeidet utenom prosjektet. Utlegga til arbeidet utenom det NORAD-støtta prosjektet, er først og fremst finansiert gjennom den normale drifta me får som misjonærer, gjennom "Paraguaykontakten", (v/Gunn Randi Roset, 6065 Ulsteinvik. Kto 0823.01.39939), og gjennom rundskrivet vårt: "Paraguayposten", Bønneringen Betania, Vangsnes, har og vore trufaste gjevarar.

Frå Tabernaklet, Bergen, har me fått pengar til aireconditionanlegg til huset til ein medarbeidar som er spedalsk og som lir mykje i varmen. Me og han er takksame for det. Tabernaklet vil og vonaleg støtta ein evangelist til fylket Caazapa, det minst evangeliserte fylket i landet etter statistikken. (Det må berre opp i menighetsmøte for endeleg godkjenning). Me skulle hatt løn til minst to evangelistar til

Guds fred!

Sender dette og nyttar høvet til å ynskja Guds signing over førebuinga til konferansen.

Må denne konferansen verta spesielt velsigna og verta til fornying og inspirasjon for arbeidet både ute og heime.

Inger Johanne og Inge Bjørnevoll

Internatet for norskeskolen

HALVÅRSRAPPORT for siste halvår 1997

Den 4. august var det full fart igjen på internatet. Skolen startet opp igjen med en ny termin og nye lærere ved skolen. Ungene har tatt det bra, men det vel alltid slik at det går en liten stund før man blir vant med hverandre. Ingen "store" forandringer når det gjelder antallet på elever boende på internatet. Ole Andre Skretting (6) er ny gutt på "bruket" men han er ikke "fastboende" som de andre pga hans lave alder. Han er på internatet ca en uke i mnd, noen

ganger litt mer, men er da hjemme i helgene. Han trives godt på internatet og det har gått bedre enn vi egentlig hadde trodd. Han deler rom med sin storesøster Cecilie. Resten av "gjengen" består av Ruth Kvarstein, Anna Fernmo, Cecilie Skretting, Samuel Fernmo og David Pettersen.

Når det gjelder de ansatte, så har Rita Meza jobbet på heltid under hele året. Hennes oppgave har vært som før, kokk og vasking av klær. Carina Meza har jobbet på halvtid og har hatt ansvaret for renholdet. Carina sluttet i desember.

Når det gjelder banksituasjonen så er det ikke noen forandringer siden sist. Banco Union har enda ikke åpnet dørene. Banken har prøvd uten hell å få inn ny kapital, klarte ikke dette før fristen satt av Sentralbanken. Nå blir den satt ut på "tvangsalg" og har frist på seg til ut i februar. Hvis man ikke klarer å gjøre dette innen da, blir det avvikling av banken. Skulle dette skje så vil vi etterhvert få tilbake internatets penger som vi har til gode i banken (8.6 mil gs ca 26 tusen kr etter dagens kurs). Dette er garantert ved lov. Uansett er det kjedelig å ha pengene "sperret" på denne måten med uvissheten på når man får tak i dem. Heldigvis har det gått bra økonomisk likevel.

Vi ser framover mot et nytt år, som vil bli spennende på flere måter. I mai er det president valg, så politisk blir det kokende og vi får BE om at det må gå i nogenlunde rolige former. Rykter om kupp etc florerer slik at man ikke reagerer på det lengere...

Vi ønsker dere alle Guds Rike velsignelse i det nye året.

Norma og Levi Iversen.

Levi P. Iversen



Figur 7 Oversvømmelse Saramiriza

...ald og kriminalitet, som er et stort problem, særlig i de store byene. Likevel må en kunne si at situasjonen er mer stabil enn tidligere år, og presidenten nyter fortsatt stor oppslutning på utvalgte områder.

I 1997 og hitil i 1998 opplever Peru store naturkatastrofer som følge av "El Niño". Mange mennesker er berørt, men Peru er et av de land som er hardest rammet. Store oversvømmelser, sterke